

Marta Bijan, Nasze Miejsce

gdy wyszedłeś z moich snów
I mogłam czuć cię pod palcami
wcale nie zmieniłeś się w złoto

to co było cudem w nas
wspólny niemy świat bez granic
mogliśmy go w głowach zostawić...

bo brakło mi sił, by zatrzymać Cię w marzeniach
jeszcze nie wywlekać nas na światło dzienne
musiało tak być,
to co nie istnieje, jest piękniejsze
mogłam śnić, tam było nasze miejsce

może pustka powie mi
może cisza wytłumaczy
czemu kończy się nam coś, nim zacznie

niebo dzisiaj miało lśnić
teraz musi nas przeprosić
za kolejny dzień i noc w ciemności

bo brakło mi sił, by zatrzymać Cię w marzeniach
jeszcze nie wywlekać nas na światło dzienne
musiało tak być,
to co nie istnieje, jest piękniejsze
mogłam śnić, tam było nasze miejsce

wiedzieliśmy już przed świtem że cud w nas drzemie
dopóki go nikt nie spróbuje śnić na jawie

bo brakło mi sił, by zatrzymać Cię w marzeniach
jeszcze nie wywlekać nas na światło dzienne
musiało tak być,
to co nie istnieje, jest piękniejsze
mogłam śnić, tam było nasze miejsce